

HOOFDSTUK

14. Erevoorzitters, ereleden en leden van verdienste.

Erevoorzitters, ereleden en leden van verdienste zijn voor de meeste leden niet veel meer dan namen op een bord dat in het clubhuis hangt. Maar veel namen worden wel bekend als er gezichten aan verbonden worden. We laten u in dit hoofdstuk de namen en foto's zien (voor zover beschikbaar) en de verhalen die bij deze belangrijke Pinoké-leden horen. Helaas is niet van iedereen evenveel bekend. We hebben ons vooral moeten baseren op necrologieën en mondelinge overlevering. Als we incompleet zijn komt dat door gebrek aan bronnen. Aanvullingen op de informatie in dit hoofdstuk wordt zeer geapprecieerd. U kunt mailen naar: Dolf van den Bos (dolf@planet.nl) of gebruik de gewone post: C. van Clevelaan 23, 1181 BG Amstelveen.

Max Koops is inmiddels erelid geworden.

14.1 Erevoorzitters.

Pinoké kent in zijn bestaan twee erevoorzitters.

Ko Brandsma († 1985)

Ko werd ook wel Koop genoemd. Hij was de eerste voorzitter van Pinoké vlak na de oorlog. De fusie is niet zonder horten of stoten tot stand gekomen. Maar Ko wist de O.K.- en Pinokio-groep bij elkaar te houden. Ook voor de oorlog was Ko al zeer actief binnen de club.

Toon Bovenlander

Hij was de drijvende kracht achter de bouw van het clubhuis in 1971 en werd daarvoor op 14 oktober 1972 benoemd tot erevoorzitter. Er staan al veel foto's van Toon in dit boek maar we vonden er nog eentje in een oude doos. Hier overhandigt hij de Gouden Appelleerhand aan zijn eigen zoon, bij de annual Pinoké Awards in 1983.

Zijn taak van erevoorzitter neemt hij heel serieus. Er zijn veel korte notities en lange beschouwingen door hem verzonden aan clubfunctionarissen die scherp moesten worden gehouden.

14.2 Ereleden.

Jens de Hart

Werd kort na de oorlog lid en onderscheidde zich later vooral door de begeleiding van jeugdelftallen. Veel oud jeugdleden hebben goede herinneringen aan deze vrouw, die als begeleider altijd overal bij was toen dat nog niet zo vanzelfsprekend was als het nu. Jens was ook lang bestuurslid. Begin zeventiger jaren vertrok Jens na onenigheid over het te voeren beleid. Ze woont aan de Emmakade en overziet vanaf daar nog steeds de velden van haar Pinoké.

Cor Diepeveen († 2003)

In de beginjaren van het Steekneuzentoernooi was Cor de grote animator; zo ook van het Steekneuzenjeugdtoernooi. In 1963 werd in de oude R.A.I. het eerste grote zaal hockeytoernooi georganiseerd op zijn initiatief. Cor was op vele gebieden actief: voor de jeugd-afdeling, als penningmeester en als voorzitter. Hij omlijstte samen met Fred Kramer en At van der Maas na de wedstrijden menig borreluur in het Minerva Paviljoen (zie bladzijde 79).

Gerard Hinnen († 1987)

Hij vormde samen met Frans van der Lee een onafscheidelijk tweemanschap dat sinds de bouw van het clubhuis lange tijd de bar runde. Was ook coach van heren 1 en wist zijn team elke wedstrijd te motiveren door bij de koffie te verschijnen in het tenue van de tegenstander. Zijn vrouw Els heeft heel wat overhemden moeten verknippen. Het hoogtepunt was de uitwedstrijd tegen Alliance. Gerard deed de bar en Els deed de keuken. Dochter Judith sprong ook altijd bij waar ze kon. Gerard overleed in 1987 toen hij op weg van de club naar huis was. Hij mocht de promotie van heren 1 later dat seizoen helaas niet meemaken. Hij kon zo genieten van de corners van zijn zoon Erikjan.

Frans van der Lee

Op deze foto staat Frans met vriend en oud-voorzitter Peter de Weerd. Op die manier krijgt ook Peter nog op de plekje in dit boek, waar hij natuurlijk ook in thuis hoort. Over Frans is al heel veel gezegd. Maar dit erelidmaatschap is in feite een duo erelidmaatschap dat hij deelt met zijn vrouw Nita. Zij stierf op 29 april 1986. Ieder Pinoké-lid uit die tijd zal zich altijd de twee-éénheid achter de bar in het clubhuis herinneren. Nita altijd in de keukendeur en Frans achter de tap. Toen er nog geen clubhuis was, kon de jeugd voor de viering van het Sinterklaasfeest altijd terecht aan de Van den Boechorststraat. Toen dochter Yvonne al snel was weggekaapt door voorzitter André de Goederen, werd haar jongere zuster Trix lange tijd de meest begeerde vrouwelijke vrijgezel van Pinoké.

Albert Berkhoff († 13-12-2000)

Albert Berkhoff was Mister Pinoké. Altijd aanwezig en altijd bereid tot gevraagde of ongevraagde goede raad. De onderbond dreef op hem en liep met hem weg.

In de geschiedenis is er nooit zo'n karakteristiek en karaktervast persoon geweest als Albert. Hij nam meerdere malen afscheid om het wat rustiger aan te gaan doen. Wanneer de taken -volgens hem- niet naar behoren werden overgenomen, nam hij het roer weer over. Veel leden genoten van zijn vaste column Albert Journaal in de Steekneus. Hij leverde altijd op tijd zijn kopij aan.

Op maandag 11 december kwam het er niet van. Hij kon wegens ziekte geen Albert Journaal aanleveren. Twee dagen later leefde hij niet meer.

Wout Oltmans († 1992)

Vanaf begin zestiger jaren is de familie Oltmans actief op Pinoké. Wout en zijn vrouw Tet waren vooral actief voor de jeugd. In juni 1973 kreeg dit echtpaar de Pinoké prestatiebeker toegekend. Tet overleed te vroeg op 7 december 1976. Wout was de spelmaker van de scheidsrechters. Hij floot zelf alles wat los en vast zat, maar droeg ook er zorg voor dat Pinoké-leden hun arbitrageverplichtingen niet verzaakten. Daarnaast verzorgde hij jarenlang de verwerking van de wedstrijdformulieren. Hij controleerde alle formulieren zondagavond grondig op fouten. Daarmee bespaarde hij de club een klein kapitaal. Hij hield de standen bij en signaleerde op tijd welke teams een tandje bij moesten schakelen om degradatie te voorkomen. Er was nog geen internet, laat staan een standenmotor van de KNHB. Wout overleed in 1992, daags nadat bovenstaande foto werd gemaakt op zijn vakantieadres. Hij was op vakantie met zijn dochter, schoonzoon en kleinkinderen. Omdat het gezin Oltmans zo onlosmakelijk met de club is verbonden, plaatsen we ook een foto van de kinderen van Tet en Wout. V.l.n.r.: Marlieke, Sylvia en Roelant.

Edward James

Edward was al actief in het bestuur voordat het clubhuis werd gebouwd. Hij volgde Toon Bovenlander op als voorzitter. Als u kijkt naar de foto's van de bouw van het clubhuis (hoofdstuk 6) krijgt u de indruk dat u hier te maken heeft met de bouwvakker van Pinoké. Edward was een man van de klok. Bestuursvergaderingen duurden niet langer dan tot half elf 's avonds. Hij stapte op, klaar of niet klaar. Een unieke manier om effectief te vergaderen! Als speler was hij beroemd om zijn geweldige rushes langs de rechter zijlijn.

Marjan Icke

Ze speelde jarenlang in dames 1 en was daar letterlijk een rots in de branding. Samen met haar kleine zus Annemarie (Dirk) boekte zij veel successen. Ze zat in de zestiger jaren al in het bestuur en schuwde ook niet een specialistisch karwei als het vervaardigen van nieuwe statuten en een huishoudelijk reglement. Ze coachte en floot jeugdteams. Maar deed ook heel ondankbare klussen zoals de verkoop van kleding (die maar niet geleverd werd). Ze nam plaats in de eerste kunstgrascommissie in 1986. En toen het echt noodzakelijk was nam ze weer zitting in het bestuur in 2002. Dit keer als voorzitter. Wat heeft ze eigenlijk nog niet gedaan voor de club? Ze staat altijd klaar, altijd met een glimlach want ze houdt van mensen.

André de Goederen

Was in de jaren zestig 10 jaar bestuurslid waarvan 4 jaar voorzitter in het jongste bestuur dat Pinoké en waarschijnlijk de andere verenigingen in de K.N.H.B. kende. Daarna nog eens 5 jaar penningmeester in de jaren 1975-1980. Altijd beschikbaar voor functies binnen de club zoals penningmeester van de loterijcommissie voor het kunstgras in 1987. "Alles voor de club". Dus de prijzen voor niet betaalde loten vervielen aan de club. André is getrouwd met Yvonne van der Lee. Een perfect Pinoké huwelijk. Schoonvader Frans van der Lee vond het erg leuk dat zijn kleinzoon Diederik en kort geleden ook zijn broer Arthur de gelederen van Pinoké kwamen versterken.

Marlieke Oltmans

Was sinds begin zeventiger jaren betrouwbare sluitpost van dames I. Ze keepte principieel niet met een masker. Behalve voor bijstaande demonstratiefoto.

Marlieke is natuurlijk ook onlosmakelijk verbonden met de jeugdafdeling die ze in de voetsporen van haar moeder Tet met straffe hand regeert. Ze weet wat ze wil en wat verstandig is voor de club. Mede op haar initiatief werden activiteiten opgezet naast het reguliere hockeygebeuren. C- en D-kampen zijn niet meer weg te denken. Sixes is na twee jaar reeds een instituut. Ze heeft zo veel actieve en enthousiaste mensen bij de jeugdafdeling weten te betrekken dat de organisatie nu goed in de verf staat. Ze wil een stapje terug doen en genieten van de (hockey) activiteiten van haar kinderen. Dus heeft ze toch nog een smoes om elke dag weer op de club te zijn.

Frans van Panthaleon van Eck

Nam in 1988 het roer over als voorzitter en was voor velen nog een onbekende toen hij begon. Hij bleef voorzitter tot 1994. Hij bracht rust en vastberadenheid. Hij was een echte voorzitter die ook met zijn contacten binnen de NCM veel voor de club wist te doen. Daarnaast had hij de gave om zich met goede mensen te omringen.

Max Koops

Van huis uit geen hockeyer, maar wel een sporter (voetbal, tennis, honkbal, handbal ect). Kreeg via opleiding en functie (speldocent ALO) nadrukkelijk te maken met hockey en werd o.a. na een KNHB B-cursus opleider en cursusdocent. Kwam in 1977 naar Amstelveen en leerde de A.M.H.C Pinoké op heel bijzondere wijze kennen via Christa van der Heiden, speelster uit het succesvolle dames 1. Was enkele jaren trainer/coach van dat damesteam en trainde daarna een groot aantal senioren groepen dames en heren. Was lange tijd bestuurslid breedte hockey en geeft naast trainingen ook nog steeds zeer inspirerende scheidsrechters cursussen. Zorg zelfs bij sommige aspirant scheidsrechters voor letterlijke "over de schouder meekijk" assistentie. Hij loopt op maandagochtend vaak de velden over om het zwerf vuil op te ruimen. Bezit honderden hockeyballen die hij hoogst persoonlijk uit de sloot heeft gevist. Speelt nog regelmatig zijn potje met veteranen LX. Max werd in 1999 lid van verdienste van de KNHB.

14.3 Leden van verdienste.

Jan Wiedijk († 1992)

Tot onze grote spijt hebben we geen informatie over dit lid van verdienste terug kunnen vinden. We hopen in de toekomst nog wat informatie te ontvangen (dolf@planet.nl). Dan kunnen we hier in een toekomstig boek meer vertellen over Jan Wiedijk.

Joep Hendrix (†)

Was met Rob Cavalini bouwer van de jeugdkleedkamers in 1953 en 55. Jeugd was noodzakelijk om het voortbestaan van de club te garanderen. Helaas hebben we geen foto van Joep kunnen vinden.

Rob Cavalini (†)

Eerste-elftalspeler van na de oorlog. Hij speelde nog in het Amsterdamse elftal in 1947. Robbie stond met drie clubgenoten als eerste man van Pinoké op de voorkant van de Hockey Sport (zie hoofdstuk 12 waarin alle Pinoke covers van de Hockey Sport staan). Was secretaris en mede initiatiefnemer van de jeugdkleedkamers in 1953 en 1955.

Wijnand Hefting († 31-3-93)

Sinds 1936 lid van O.K. Wijnand keepste na de oorlog bijna 10 jaar onafgebroken in heren 1. Was graag gezien in het gezelschap van zilverlingen van het eerste uur.

Hans Oostenbroek

Was bestuurslid en uitermate belangrijke verbindingsofficier voor het regelen van de gang van zaken rond de bouw van het clubhuis 1971. Hans was KLM piloot en vloog vaak op Noorwegen alwaar hij de zaken met de leverancier van het clubhuis tot in de puntjes regelde.

Marga Wolff

Ze staat op het bord als Marga Wolff omdat ze nog met clubhuisbouwer Dick Wolff getrouwd was toen ze lid van verdienste werd. De laatste naam die wij ons van haar kunnen herinneren is Marga Schneider van Wissenkerke. Ze werd lid van verdienste vanwege o.a. haar werk voor de Steekneus in de jaren 70. Die ronde ze samen met Auke Hansen.

Els Hinnen († 1992)

De koningin van de eiprut, het beroemdste broodje van Pinoké. Vrouw van erelid Gerard met wie ze de bar van Pinoké vanaf nul opbouwde. Samen met Nita en Frans van der Lee natuurlijk. Stond altijd een beetje in de schaduw van Gerard maar was volgens ons eigenlijk de stille kracht achter hem.

Ed ten Brink (†)

Ed ten Brink heeft veel Pinoké leden zien gaan. Hij was altijd weer bereid om een necrologie te schrijven. Ed werd in 1940 lid van Pinokkio. Hij was behalve verdienstelijk hockeyer ook gangmaker bij feesten en toernooien. Nevenstaand links met Guus Brackel in Kopenhagen in 1947. Ed was getrouwd met Mia Mulder, die hij op Pinoké leerde kennen. Hun zoon Friso is inmiddels zilverling en gebruikt de pul die aan zijn vader toebehoorde. Ed zat bij de zilverlingen van het eerste uur in 1979. Hij was ook vele jaren penningmeester.

Dorien Jacobs

Dankzij haar inzet (en die van haar familieleden) kon de jeugd-afdeling de groei doormaken naar de positie die deze afdeling nu inneemt. Vooral bellen, regelen, organiseren, inspringen, mensen enthousiasmeren etcetera etcetera. Zoon Wouter bezorgde als coach meisjes B1 in 1995 de eerste en tot nu enige nationale jeugdtitel van Pinoké. Dochter Akkie en zoon Floris werden ook regelmatig voor de kar van moeder gespannen. De club was bijna belangrijker dan het gezin.

Han de Vries Broekman

Han was jarenlang scheidsrechtercommissaris en was dusdanig toegewijd dat hij alle clubscheidsrechters voor elke wedstrijd een persoonlijk briefkaartje toestuurde om ze er op attent te maken dat ze moesten fluiten. Een perfect werkend maar zeer arbeidsintensief systeem. Han slaagde er tijdens zijn periode in om voor elk Steekneuzentoernooi een hele batterij bondsscheidsrechters naar Pinoké te halen. Dit gaf een niet te onderschatten kwaliteitsimpuls voor het pronkstuk van de club. En de scheidsrechters gingen ook van Pinoké houden. Han was ook geruime tijd wedstrijdsecretaris.

Victor Mackay

Victor was samen met Geert Wilmink de belangrijkste initiator van het tweede kunstgras. Daarnaast was hij scheidsrechtercommissaris en begeleidde hij de eerste verbouwing van de keuken.

Kempe Kruisbrink

Secretaris onder Frans van Panthaleon van Eck. Zeer actief Steekneus redactielid en tegenwoordig weer actief als secretaris van de jeugdcommissie. Typisch zo iemand die heel veel doet maar daar nooit mee te koop loopt. Hij doet bijvoorbeeld ook nog de wedstrijdformulieren van de jeugd. Daarnaast een handig hockeyer die menig veteranen tegenstander tot wanhoop drijft met zijn rushes.

Arbo den Burger

U ziet Arbo hier op een foto uit 1982. Arbo was materiaal commissaris en klusjesman van Pinoké. Zo regelde hij hoogstpersoonlijk een paar duizend trottoirtegels door een vriendelijk gesprek met een paar stratenmakers. Spreekt al jaren het antwoordapparaat van de terreininformatie in en heeft nooit problemen om daartoe heel vroeg op te staan.

Jan Hendrik van Puffelen

Barhoofd aan beide kanten van de bar en altijd beschikbaar voor de grote en de kleine klusjes die gefikst moeten worden. Hij sleept de bar door de zware drukke TD's heen. Tapt als een tijger.

Tessa Walta

Lang de betrouwbare sluitpost van dames 2. Daarnaast tot diep in de nacht bezig om De Steekneus in elkaar te plakken. Veel werk toen er nog geen mail was en iedere aanvoerder met handgeschreven kopij op servetjes aan kwam zetten.

Bert van Haagen

Legde in heren 2 jaren lang de bal voor Erikjan Hinnen klaar. Begon aan een korte interim periode als voorzitter toen Frans van Panthaleon van Eck afscheid nam in juni 1994. Zijn ambtsperiode liep wat uit de hand en eindigde in januari 1999. Begon als onervaren groentje en eindigde als ervaren rot die veel respect oogstte. Onder zijn voorzitterschap werd het eerste waterveld gerealiseerd en er werden twee verbouwingen uitgevoerd.

Mirjan Abspoel

Het administratief geheugen van de jeugdafdeling. Geen dubbeltje raakt kwijt en alle adressen staan goed in de computer. De stilste kracht van Pinoké en al jaren volledig onmisbaar.

Mark Wilmink

Bekleedde vele functies zoals ballenjongen bij de training van heren 1 (op gewoon gras zonder hek), barhoofd, lid van de Steekneuzentoernooicommissie, elftalcommissie (in nauwe samenwerking met Albert Berkhoff) en mede tekstschrijver en uitvoerder van het cabaret in 1999. Bekroonde het kampioenschap van heren 1 in 1992 met een zoenpartij met een aantrekkelijke hem nog onbekende dame. Dat kwam hem later op een huwelijk te staan. Zoon van een legendarisch oud heren 1 speler en zelf deel van de heren 1 kampioensselectie die 1981 promoveerde naar de overgangsklasse. Ook nog eens bestuurslid van de zilverlingen.

14.4 De ereleden en Leden van verdienste van O.K. en Pinokkio.

De clubs O.K. en Pinokkio hadden voor de oorlog natuurlijk ook al hun eigen ereleden en leden van verdienste.

Eén van die ereleden van Pinokkio was mede-oprichter Piet Filedt Kok. In de HockeySport van 2 februari 1961 kwamen we een in memoriam tegen die geschreven is door onze eigen erevoorzitter Ko Brandsma. We weten helaas heel weinig van Pinokkio oprichter Otto Cornelissen maar van zijn partner in crime weten we nu in ieder geval een stuk meer.

Otto Cornelissen is nooit tot erelid benoemd maar de redactie van dit boek zou dat graag bij deze alsnog met terugwerkende kracht willen doen. Op 16 december 1940 werden Freddie Kröger en Herman Lebbink lid van verdienste van Pinokkio. Freddie bedacht o.a. de naam Pinokkio en Herman was de drijvende kracht achter de Steekneus. Er staat ook een interview met hem in hoofdstuk 5.4.1. .

Ereleden van O.K.

We hebben in de papieren teruggevonden dat op 21 januari 1934 Jonas Kuinders "eerelid" werd van O.K.

Uit de HockeySport van 3 oktober 1940 hebben we de melding dat A. Smit daar eerelid werd.

Verder meldt men ons van O. K.-zijde:
De heer A. Smit verkreeg het eere-lidmaatschap van de A.M.H.C. O.K. bij zijn afscheid van genoemde club, wegens zijn vele diensten als secretaris aan O.K. bewezen.

In memoriam

P. FILEDT KOK, arts

Een goede hockeyvriend is op vrij jonge leeftijd overleden. Een paar jaar geleden genas hij van een ziekte, die ons voor de toekomst al angstig maakte. Hij kwam weer aan het werk, medisch werk, dat hem als goed en gewaardeerd huisarts een bijzondere naam in de binnenstad ver-schaft en hem bemind maakte bij zijn patiënten.

Als H.B.S.'er heb ik hem als hockeyleider van F.A.M.O.S. (thans AMVJ) leren kennen als een prettige rustige leider, tegelijkertijd met Otto Cornelissen. Dit duo was actief lid van „Laren" en speelde enige jaren in het eerste elftal.

Dit forensen beviel noch Piet, noch Otto, zij slachten over een zigen vereniging en begin 1932 kwamen zij met enigen van ons op het Jaagpad, in het clubhuis van F.A.M.O.S. tot de oprichting van de A.H.C.-Pinokkio, een club die huisvesting ging bieden aan F.A.M.O.S.-leden die de middelbare school verlieten.

Een vereniging, zeer klein in getal, maar groot in hockey-prestaties. Spoedig werd de promotie-klasse bereikt, en begin van de oorlog werden wij in de eerste klasse ingedeeld, doch de moeilijkheden met de bezatter noopten ons de club op te heffen.

De leden vonden onderdak bij de A.H. & B.C. Amsterdam en de A.M.H.C. „Ohkay" (opgericht in 1929). Piefka, zoals wij Piet Filedt Kok noemden, verliet in 1934 Pinokkio, daar hij als assistent in het St. Joseph's ziekenhuis te Venlo werd benoemd. In korte tijd was hij speler in het eerste elftal van Venlo.

Vlak voor de oorlog vestigde hij zich op de Keizersgracht als huisarts en kwam hij weer bij Pinokkio terug.

Piet werd nimmer tot bestuurslid benoemd, toch was hij jarenlang bij onze bestuursvergaderingen, omdat wij hem als een zeer goed adviseur waardeerden, en hem eigenlijk als ongekroonde koning beschouwden. Heel veel heeft hij voor het hockey gepresteerd en geen wonder, dat hem door de vereniging het erelidmaatschap werd aangeboden.

Moge het voor zijn vrouw en kinderen een troost zijn dat wij, zijn vrienden van Laren, Venlo en Pinokkio aan hem een bijzondere herinnering zullen behouden.

K. Brandsma,
(ere-voorzitter Pinokkio)

Meer gegevens van voor de oorlog zijn ons niet bekend. Maar we houden ons aanbevolen voor reacties.

73. - 2003 Oude kanonnenettes bulderen als weleer.

Op zaterdag 5 april 2003 vond op Pinoké een hartverwarmende reünie plaats van dames veteranen.

Staannd v.l.n.r.: de heren scheidsrechters Arbo den Burger en Rob Bovenlander, Vonky Broekhuis, Ineke Lommerse, Marjan Hansen, Miep Wilmink, Joan Bernelot Moens, voorover gebogen Paulette van Daal-Kok, Marjan Icke, Marijke Bovenlander, Marloes Hulst, Emilie Rouppe v.d. Voort en Marielle Bodewes. Zittend v.l.n.r.: Margreet Bleeker-Hemmes, Jacqueline Bakker, Marijke Broekhuizen, Willy Ruesink, Afien Nap, Machteld Hoppenbrouwers-Stegeman, Hedy Wassink, Jet Hey, Ruth Holtus, Marguerite Steketee, Marjan Jiskoot, Corien van Manen, Meta de Koning en Lidy Heikens.

Achterste rij v.l.n.r.: Miep Wilmink, Vonky Broekhuis, W.G.J. Buisink, Marjan van de Helt, Hedy Wassink, Marjan van de Pol.
Voorste rij v.l.n.r.: George Dijkstra, Afien Nap, Machteld Hoppenbrouwers, Marielle Bodewes, Marijke Broekhuizen, Jacqueline Bakker, Ruth Holtus.

Dames Veterinnen A "Houden niet alleen van hockey".

Rechts een foto uit het lustrumboek van 1989 waarop nagenoeg alle oude coryfeeën staan die in 2003 weer van de partij waren.